

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja, arvoisat valtuutetut ja muut kuulijat

”Jos luottamus menee, niin se menee, ja minulta on nyt se luottamus mennyt”. Näin perusteli Anneli Jäätteenmäki eroaan pääministerin tehtävästä lähes 20 vuotta sitten. Pohjalaisella suoruuudella, pohjalaisella nöyryydellä. Nöyränä ja tosiasioiden edessä voi heikollakin hetkellä seisoa selkä suorassa.

Luottamusta joko on, tai sitten sitä ei ole. Siinä missä te, arvoisat valtuutetut, olette saaneet luottamukseenne äänestäjiltä, niin vielä enemmän kunnanjohtajan työ on sitä, että tällä viranhaltijalla on teidän valtuutettujen luottamus, vuoden jokaisena päivänä. Olennaista ei ole se mitä Matias Hilden tarvitsee, vaan mitä Imatran kaupunki tarvitsee. Virka on aina tärkeämpi kuin sen haltija.

Tänään tulee kuluneeksi 5 vuotta ja yksi karkauspäivä siitä kun moni teistä oli valitsemassa Pertti Lintuselle seuraajaa. Tuon vaalin vei mies Kymenlaaksosta, samalta suunnalta mistä Perttikin aikoinaan Imatralla tuli. Ja myös Perttiä valittaessa viivalla oli samanaikaisesti tuleva kaupunginjohtaja: Kai Roslakka. Kohtalo on joskus ihmeellinen.

Viidessä vuodessa Imatralla on ollut liian monta kaupunginjohtajaa. Tässä virassa menee vähintään vuosi, jotta oppii riittävällä tavalla tuntemaan johtamansa kunnan, sen ihmiset ja muut sidosryhmät. Työn tuloksia näkyy sitten sen jälkeen, ja ne kyllä seuraavat perässä monta vuotta johtajan lähdettyäkin, niin hyvässä kuin pahassa.

Kun viime syksynä vailla työtä olevana hain Imatran strategia- ja hallintojohtajan tehtävää, niin en nähnyt tällaista tilannetta edessäni. Kun vuoden pimeimpänä päivänä aloitin työt täällä, niin en nähnyt olevani vappuna, keväisen auringon paistaessa, tuore kaupunginjohtaja.

Monelle muulle tällainen hetki, seisominen vastavalittuna kaupunginjohtajana, on hetki uuden edessä ja palkinto hyvin sujuneesta valintaprosessista. Ilon hetki, onnistumisen hetki, ehkä voitonkin hetki.

Joillekin myös erityisen hohdon hetki. Sen hohdon, jota moni ajattelee tähän kaupungin korkeimpaan virkaan kuuluvan, olen itse saanut häivytettyä mielestäni jo etukäteen menneiden viikkojen aikana. Ehkä minusta hymynkin saa tänään irti, mutta ei se varmasti ole niin luonnollinen kuin se monella muulla voisi tällaisella hetkellä olla. Vailla ylpeyttä voin kuitenkin sanoa, ettei tässä seisominen myöskään pelota.

Meitä soittajia on tässä Imatran kaupungin big bandissa paljon. Hyvä organisaatio soittaa samaan tapaan kuin hyvä jazz-orkesteri: kaikki eivät soita samanlailla, joku saattaa soittaa toisia puhtaammin, joku toisia nopeammin. Joku soittaa nuotin edestä, joku vierestä, joku takaa. Mutta yhdessä kaikkien soiton pitää silti kuulostaa upealta.

Menestyvää ja energistä Imatraa ei rakenneta vain kaupungintalolta: ei nurkkahuoneesta, kokoushuoneesta tai edes täältä valtuustosalista. Se rakennetaan kohtaamisissa

asukkaiden ja tulevien muuttajien kanssa, palvellessa yrittäjää hänen asiassaan, autettaessa asukkaita pitämään omasta kotikaupungistaan huolta, puuttumalla koulussa tapahtuvaa kiusaamiseen tai siitä kärsivän perheen hätään.

Kaupungilla on paljon haasteita: mittavat muuttotappiot, korkea velkaantuneisuus, sosiaalinen eriarvoisuus ja haastava taloudellinen tilanne pistävät miettimään mitä voimme tehdä ja millaisia lupauksia antaa. Menestys tulee aina sykleissä. En usko että löytyy niin kirkasta hopealuotia, joka itsessään kääntää Imatran suunnan. Emme pärjää jos yritämme olla vain ”köyhän miehen Lappeenranta”. Imatra on mosaiikki, jonka kokonaiskuva muodostuu 25 000 asukkaan, tuhansien matkailijoiden ja satojen yhteisöjen sekä yritysten palasista. Ennen kaikkea siitä, että voimme olla ylpeitä imatralaisia.

Mennyt aluekehitys, kaupungistuminen ja viimeisimpänä koronavirus sekä Ukrainan sota ovat jakaneet kunnille uudet kortit käsiin. Omat korttimme eivät viimeisimmässä jaossa parantuneet. Imatran korttikäsi ei myöskään ole niin vahva, että voisimme heittää kuvakortteja takaisin pakkaan: sen toivon teidän päättäjiensäkin muistavan. Tarvitsemme tervettä opportunistia, uskallusta olla nöyrä, mutta myös realiteettien tunnustamista.

Imatran kauppala syntyi varsin tarkkaan 75 vuotta sitten teollisuuden ympärille. Meillä on kivijalka, josta lähes kaikki muut kaupungit voivat olla kateellisia. Meillä on upea Imatrankoski, mahtavat matkailufasilitetit, vahva kulttuurielämä. Meillä on upea kaupunki, jossa Saimaa ja Vuoksi kilpaa loistavat upeassa kevättauringossa. Meillä pitää olla myös hyvä ja houkutteleva arki, joka on jotain parempaa kuin mitä muualla on. Moottoripyörä on kunnossa, nyt on osattava suunnistaa oikeaa reittiä pitkin kohti parempaa huomista.

Teillä valtuutetuilla on tärkeä rooli. Antakaa tilaa toimia, luottakaa, mutta myös vaatikkaa paljon. Olkaa rohkeita ja nöyriä. Kannustakaa, sallikaa, edellyttäkää. Katsokaa eteenpäin, jättäkää menneet sikseen. Oppikaa muilta, ja arvostakaa sitä hyvää mitä meillä jo on.

Kiitän luottamuksestanne, lupaan tehdä parhaani jotta se säilyy ja kasvaa myös tulevaisuudessa.